Lieta Nr. 11380052714

S P R I E D

Latvijas Republikas vārdā

Talsos, 2015.gada 29.oktobrī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokurorei Ingunai Blumbergai,
zvērinātai advokātei Ievai Ratniecei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas.

A p r a k s t o

/pers. A/ prettiesiski izšķērdēja (piesavinājās) svešu mantu kā persona, kurai šī manta bija uzticēta šādos apstākļos:

Laika periodā no 2014.gada 1.marta līdz 29.septembrim būdama pārdevēja – kasiere SIA "Tonuss un Partneri" veikalā "Tonuss" /adrese/, ar kuru 03.12.2012. noslēgts darba līgums, kurā paredzēts, ka darbinieks uzņemas pilnu materiālo atbildību par naudas un materiālajām vērtībām, kuras viņam nodevis darba devējs un, kuras atrodas darba ņēmēja pagaidu lietošanā ar šā līguma pienākumu pildīšanu, izšķērdēja dažādas "Latvijas Loto" loterijas biļetes par kopējo summu EUR 7546,73, savu maiņu laikā izdrukājot "Latvijas Loto" terminālī loterijas biļešu kuponus spēlēm "Latloto 5 no 35", "Džokers", "Keno", "Viking Lotto", "Super Bingo", "Eurojackpot" par kopējo summu EUR 7546,73, lai pati piedalītos spēlēs, bet naudu par izdrukātajām loterijas biļetēm kases aparātā neiemaksāja, nodarot SIA "Tonuss un Partneri" mantisku kaitējumu EUR 7546,73 apmērā.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušā – SIA "Tonuss un Partneri" – pārstāvis /pers.S/ pirmstiesas procesā pieteicis kompensāciju par materiālo zaudējumu 7546.73 EUR apmērā. Tiesas sēdē cietušā pārstāvis uzturēja kompensāciju EUR 7076,73 apmērā, kompensāciju EUR 470 apmērā pārstāvis atsauca norādot, ka šo summu apsūdzētā labprātīgi atlīdzinājusi.

M o t ī v u d

/pers. A/ tiesā savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnīgi un atzina arī cietušā pārstāvja uzturēto kompensāciju pilnā apmērā. Tiesa apsūdzētajai izskaidroja pierādījumu neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas, un apsūdzētā piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi par viņai izvirzīto apsūdzību. Arī prokurore, cietušā pārstāvis un apsūdzētās aizstāve piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pilnīgi un pietiekoši, lai izlemtu par apsūdzētās vainu un sodu. Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu, un tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma pierādījumu pārbaudi neizdarīt un pārbaudīt tikai apsūdzētās personu raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās vaina ir pierādīta pilnīgi un viņas darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas.

Izlemjot par sodu apsūdzētajai /pers. A/ tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus. Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka apsūdzētā, rīkojoties ar cietušās uzticēto mantu, pilnībā apzinājusies, ka viņa prettiesiski piesavinās svešu mantu, nolūkā iedzīvoties uz cietušā rēķina un vēlējusies šādas sekas. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu.

Vērtējot /pers.A/ personību tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā agrāk nav kriminmāli sodīta, nav administratīvi sodīta (lietas 2.sējuma 142.lp.). Tiesas sēdē apsūdzētā nožēloja izdarīto un paskaidroja, ka viņa ir neprecējusies, bez apgādājamām personām, 3 mēnešus strādājusi Anglijā, daļēji segusi iepriekšējos kredītus, pašlaik dzīvo /adrese/ un meklē darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi ir vaļsirdīga atzīšanās, izdarītā nožēlošana un labprātīga daļēja cietušajam radītā kaitējuma atlīdzināšana. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Nosakot soda veidu tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, motīvus un sekas, kā arī apsūdzētās personību un attieksmi pret nodarījumu.

Apsūdzētā iepriekš nav kriminmāli sodīta un lietā nav ziņu par citiem viņas izdarītiem likumpārkāpumiem. Kaut arī prettiesisko darbību ilgstošais un sistemātiskais raksturs norāda uz apzinātu mantkārīgā nolūka realizāciju, tiesa secina, ka viņa dzīvesveids kopumā atbilst sabiedrībā vispārpieņemtajam. Tā kā apsūdzētā ir nožēlojusi izdarīto, uzsākusi kaitējuma atlīdzināšanu un meklējusi legālus ienākumus, tajā skaitā, arī strādājot ārzemēs, tiesa atzīst, ka viņa nav orientēta radīt pastāvīgu apdraudējumu sabiedrībai. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais bargākais sods – brīvības atņemšana – šajā gadījumā nav piemērojams un saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem soda mērķi ir iespējams sasniegt, piespriežot apsūdzētajai alternatīvo sodu – piespiedu darbu. Ņemot vērā apsūdzētās nodarbošanos un ienākumus, naudas sods nav piemērojams, jo tā izpilde būtu apgrūtināta.

Tā kā lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētajai piederētu īpašumi vai vērtīgas mantas, Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētais fakultatīvais papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu un sekas, kā arī apsūdzētās atbildību mīkstinošus apstākļus un to, ka viņa ir sekmējusi krimināltiesisko attiecību noregulējumu – izmantojot Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, ir izvēlējusies vienkāršāku procesa veidu – piekritusi lietu iztiesāt bez pierādījumu pārbaudes.

Tiesa atzīst, ka cietušā SIA "Tonuss un Partneri" pārstāvja /pers.S/ uzturētā kompensācija par mantisko zaudējumu EUR 7076,73 apmērā ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kurs ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Likuma 351.panta piektajā daļā ir noteikts, ka cietušajam ir tiesības atsaukt iesniegto kompensācijas pieteikumu jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz brīdim, kad tiesa aiziet taisīt spriedumu.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka nosakot materiālās kompensācijas apmēru tiesa ņem vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru.

Civillikuma 1784.pantā ir noteikts, ka, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem.

Ar lietā esošajiem dokumentiem – apgrozījumu pārskatiem, izrakstiem no "Latloto" darījumu uzskaites aparāta, kases aparāta žurnāla "Z" atskaitēm – ir pierādīts, ka zaudējumi SIA "Tonuss un Partneri" kopā sastāda EUR 7546,73. Ar lietā esošajiem pierādījumiem kopumā ir pierādīts, ka minētie zaudējumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētās darbībām. Cietušā pārstāvis kompensāciju EUR 470 apmērā atsauca norādot, ka šo summu apsūdzētā labprātīgi atlīdzinājusi. Ievērojot minēto no apsūdzētās par labu cietušajam piedzenami EUR 7076,73.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

R e z o l u t

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divsimt) stundām bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ noteikt pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajā struktūrvienībā Talsos, Raiņa ielā 12 a.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Tonuss un Partneri", reģistrācijas numurs 49002001093, kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 7076,73 (septiņi tūkstoši septiņdesmit sešus *euro*, 73 centus).

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju vai krimināļprocesuāliem pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis